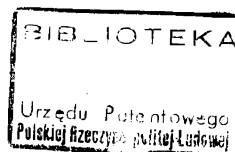

14 lutego 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

5a, 19/12
E216 19/12

Nr 4900.

~~Kl. 5 b 12.~~Józef Pietrzycki
(Tustanowice, Polska).

Okrętka linowa.

Zgłoszono 4 lutego 1924 r.
Udzielono 10 maja 1926 r.

Do wydobywania mułu tworzącego się podczas wiercenia w otworze wiertniczym, służy łyżka, a do wydobywania ropy z dowierconych otworów używa się tłoków. Przyrządy te opuszcza się do otworu wiertniczego i wyciąga w górę zapomocą liny. Łącznikiem między liną a łyżką lub tłokiem jest okrętka.

Okrętka winna umożliwić łatwe rozkręcanie i skręcanie liny, mimo że tłok lub łyżka nie wykonywują ruchu obrotowego naokoło swojej osi. Zasadniczo posiada okrętka dwie grupy części składowych, z których jedna złączona jest z liną, a druga z łyżką lub tłokiem. Połączenie obu tych części jest tego rodzaju, że przesunięcie się jednej grupy względem drugiej wzdłuż osi jest niemożliwe, natomiast każda grupa

może wykonywać względem drugiej ruch obrotowy naokoło wspólnej osi. Osobne łożysko kulkowe przyczynia się do zmniejszenia tarcia podczas tego ruchu.

Znane dotychczas okrętki zcierają się i psują często, są bowiem budowane w ten sposób, że części składowe widoczne z zewnątrz jak również łożysko znajduje się mniej więcej w połowie długości okrętki.

Znamiennymi cechami okrętki, stanowiącej przedmiot niniejszego wynalazku, jest umieszczenie części połączonej z liną wewnątrz części połączonej z łyżką lub tłokiem i umieszczenie łożyska jak najwyżej, prawie przy czubku okrętki po stronie liny.

Na koniec liny 1 nasunięta jest tuleja 2 z wydrążeniem stożkowym, w którym prze-

wleczone lina rozpięta jest przez klin 3 o przekroju trójkątnym, zaś koniec liny u dołu ściągnięty jest drutem lub odpowiednią skówką 4. Zamiast takiego zabezpieczenia tulei można linę w tulei zalać cyną.

Na tulei 2 znajduje się łożysko kulkowe 5 zakryte łuską 6, która przykręcona do mufki 7 tworzy część zewnętrzną złączoną przy pomocy gwintu 8 z łożką lub tłokiem. Wycięcia 9 służą do zakładania klucza przy skręcaniu okrętki z łożką lub tłokiem.

Bezpośrednio nad okrętką przylega szczelnie do liny pierścień z materiału włóknistego 10, który nie dopuszcza do wnętrza okrętki ściekających po linie płynów z piaskiem. Ponieważ przestrzeń, w której się znajduje łożysko 5, jest od dołu szczelną, przeto płyn raz tam nalany utrzymuje się w niej, o ile jest cięższy od

płynu z otworu wiertniczego. Stosownym płynem do wypełnienia tej przestrzeni jest gliceryna lub rtęć.

Zastrzeżenie patentowe.

Okrętka do łożek i tłoków, znamionna tem, że na koniec liny nasunięta jest tuleja (2), zaopatrzona z wierzchu w łożysko kulkowe (5), zakryte łuską (6) przykręconą do mufki (7), przyczem przestrzeń, w której się łożysko znajduje, jest szczelną od dołu, tak że można przeciwdziałać zanieczyszczeniu jej przez wypełnienie ciężkim smarującym płynem np. rtęcią.

Józef Pietrzycki.
Zastępca: A. Bolland,
rzecznik patentowy.

